

Hétjői Napló

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 160.—, negyedévre 40.—, 1 óra 15.— kor.

POLITIKAI HETILAP

MEGJELNIK MINDEN HÉTFOÉN REGGEL

SZERKESZTŐSÉG: VIII., RÖKK SZILÁRD-U. 3.

KIADÓHIVATAL: VI., NAGYMEZŐ-UTCA 8. SZ.

Ausztria felosztása háborús veszedelmet jelenthet

Az osztrák köztársaság összeomlása végzetes következményekkel járhat. Az osztrák szövetség lehetővé teszi Olaszország terjeszkedését. Ausztria nem csatlakozik a kisantantóhoz — Olaszország és az interparlamentáris konferencia

Róma, augusztus 28.

A lapok jelentik, hogy tegnap minisztertanács volt, amelyen *Peratore* kinevezési miniszter bejelentette, hogy lehetőleg siettetni akarja az Ausztriával való tárgyalásokat. Előzőleg tanácskozott *Bertone* pénzügyminiszterrel és az a szándéka, hogy elkészíti a népszövetségi ülés-szakra előterjesztendő tervezetét s ezért a római tárgyalások rövid ideig fognak tartani.

Ujságírók előtt a miniszter ügy nyilatkozott, hogy Olaszország Ausztriával szemben kedvező számú-dékokat táplál, mert tudatában van annak, hogy Ausztria esetleges összeomlása milyen végzetes következményekkel járhat a vele szomszédos országok közgazdasági viszonyaira.

A sajtó hangsúlyozza azt a tényt, hogy *Solezi* hadügyminisztert a király kihallgatáson fogadta, azután pedig a hadügyminiszter felkereste *Schanzer* külügyminisztert. Carletti hadügyminiszteri államtitkár tegnap Rómába utazott.

Róma, augusztus 27.

A *Giornale d'Italia* megjegyzték, hogy a *Giornale d'Italia* megjegyzték, hogy Ausztria vámanumját az általi függetlenséggel. Olaszországának most az a feladata, hogy eleve kizárjon minden félreértést.

Az *Epoca* az angol részről felmerült aggályokkal foglalkozva, rámutat arra, hogy az olasz-osztrák szövetség biztosítja *Trieszt* birtokait, megerősíti az adriai pozíciót és ezáltal lehetővé teszi Olaszország számára, hogy erősebben terjeszkedhessen a Földközi-tengeren Kelet és természetesen Nyugat felé.

Prága, augusztus 28.

A *Csasz* írja, hogy Ausztriának a kiséntentéhez való csatlakozása eleve kizártnak tekintendő. A Németországhoz való csatlakozásnak utját állja Németország vizsgálatlan helyzete és a békeszerződés is. Az Olaszországhoz való közeledést ellenben semmiféle békeszerződés nem tiltja és gazdasági szempontok sem szólnak ellene, föltéve, hogy Olaszország kész Ausztria terheit magára vállalni. Ez a közeledés természetesen semmiképp sem érinti Ausztria függetlenségét, mert egy szinten a békeszerződés megteremtése volna. Eppen olyan veszedelmes, mint egyik szomszéd államhoz való csatlakozás volna Ausztria felosztása is, mert új európai konfliktusok kitörését vonná közvetlenül maga után. Csehország álláspontja rendkívül egyszerű: Ausztriát, melyet a békeszerződésnek teremtetek, fenn kell tartani.

Bécs, augusztus 28.

A tegnapi bécsi lapok azt a hírt hozták, hogy az olaszok nem jelennek meg az interparlamentáris konferencián azért, mert a nap-

renden a kisebbségi kérdés szerepel. A tény az, hogy a főtanács első bécsi ülésén az olaszok még nem voltak jelen. Az egyik bécsi lap azt a hírt adta, hogy az olasz delegáció megállt Veronában és az olasz külügyminiszterrel meg tárgyalta, el-

Véres összejövetel Haureban

Le Havre, augusztus 28.

Tegnap a sztrájkolók és a rendőrök összejövetelére alkalmával három ember életét vesztette és harminchét megsebesült. A sebesültek között tizenöt rendőr van. A zavarás akkor támadt, amikor a rendőrség és a katonaság ki akart üríteni egy utcát. A sztrájkolók heves középárral fogadták őket, majd falhoz szorították a rendőröket, akik kénytelenek voltak kardot rántani azután pedig löfegyverüket használni.

A kormány veresége az adójavaslatoknál

Kénytelen engedelményeket tenni az elégedetlenségeknek — Tífkos betű ellenzék — Külpolitikai kérdések — A nemzetgyűlés munkarendje

A nemzetgyűlés szünetével a belső politika holtpontonra jutott. Az adójavaslatok tárgyalását szeptember 5-én folytatja a Ház, de az általános vitának még hátralevő része és a részletes tárgyalás — tekintettel arra a körülményre, hogy a nemzetgyűlés a javaslat tárgyalásának tartamára ezután nyolcórás üléseket tart, — egytűtve sem fog már soká tartani. Általában számítanak arra, hogy legfeljebb egy hetet vesz igénybe még az adójavaslatok tárgyalása, azután pedig a nemzetgyűlést október elejéig ismét elnapolják.

Annak ellenére, hogy a kormány párt eddigi magatartásából és különösen *Szjij* Bálintéknak az utolsó pillanathban történt leszereléséből kormánypárti körökben azt a következtetést vonják le, hogy az adójavaslatok megszavazása most már nem lehet kétséges:

a helyzet mégsem olyan bizonyos, mint ahogy azt a kormányhoz közelálló körökben képzik és amint azt hirdetni is szeretik.

Eppen *Szjij* Bálinték magatartása mutatta meg, hogy az Egységes Pártnak nem egy olyan tagja van, aki titokban az elégedetlenségek táborába tartozik és ha maga nem is lép fel, vagy nem is lépett fel eddig nyílt síssakkal a javaslatok ellen, csendes szemlélődéssel várja, vajjon lesz-e a határozott követelésekkel fellépőknek sikere, vagy sem. Bizonyos, hogy amiként *Szjij* Bálint nyíltan kijelentette, hogy amennyiben követeléseit nem teljesítik, a javaslat ellen szavaz és kilép az Egy-

jöjjön-e vagy sem. Beavattottak szerint ez a hír teljesen légből kapott és ezt a felfogást igazolni látszik az a tény is, hogy az olasz követ az olasz delegátusok számára kedlen déjezment ad, melyre a meghívókat a tegnapi napon már szét is küldte.

A sztrájkolók erre visszahúzódtak és felborított kocsikból barrikádokat építettek. Erre a katonaság két oldalról támadást intézett a barrikádok ellen. Az utcát kiürítették, sok sztrájkolónak azonban sikerült eljutni a sztrájkbizottság házáig, amelyet fatörzsekkel, gerendákkal és az utca kövezetéből kiszedett kővelkel tolasztáltak el, a ház előtt pedig árkokat ástak. Későbbi hír szerint haláli három órákor a rendőrség és a katonaság megszállotta a sztrájkbizottság házáig.

séges Pártból is, úgy sokan vannak, akik titokban ugyanezt a nézetet vallják és a kormányban ilyenformán a javaslat harmadszori olvasásakor igen kellemetlen meglepetést szenvedhetnek.

Ennek tulajdonítható, hogy a kormány olyan sürgősen megindította akezőit *Szjij* Bálinték leszerelésére, aminek sikere viszont vereséget jelent a kormányra nézve,

mert eddigi több ízben tett és meghatározottabb kijelentéssel ellenére is kénytelen volt a javaslat lenyegéből engedni.

Kétséges azonban, hogy *Szjij* Bálinték leszerelésével véget ér-e az a támadás, amely a javaslatot az Egységes Párt bensejéből már a benyújtás napjától fenyegette, mert nagyon valószínűnek látszik, hogy *Szjij* Bálintéknak a harcban való elhullása után helyükbe lépnek azok, akiknek az övéken tulmenő követelések vannak és

akik majd a részletes vita során fogják bejelenteni kívánásukat ugyanazzal a fenyegető fel-tétellel, amellyel azt *Szjij* Bálint tette.

Elsőrangú érdeke volt tehát szemlélőhatóan a kormánynak, hogy ezt a mozgalmat még csúsjában elfojtsa, mégis éppen mint *Szjij* Bálinték esete bizonyítja, a kormány-nak ez a győzelme drága győzelem lesz, mert nem várható ki a javaslatoknak erős megtépdása nélkül. A

kormány minden követelével kénytelen lesz alkuba bocsájtkozni és ha — legjobban esetben — mindegyiknél sikerül is a leszerelés, ennek a leszerelésnek minden esetben ára lesz, minden esetben engedni kell abból az intranzigens álláspontból, amelyet a kormány a javaslatok mellett eredetileg elfoglalt.

Az Egységes Pártnak ezen a választáson kívül azonban

elsősorban külpolitikai kérdések foglalkoztatják a politikai közvéleményt.

Ellenzéki oldalon már régen és igen erősen kifogásolják, hogy a kormánynak nincs határozott külpolitikai célja, a legfontosabb kérdésekben ingadozó magatartást tanúsít és a nemzetgyűlést egyáltalában nem tájékoztatja azokról a külpolitikai eseményekről, amelyek az ország sorsára esetleg igen nagy behatással lehetnek.

Mint ismeretes, *Andrássy* Gyula gróf már kijelentette, hogy a legközelebbi időben módot fog találni arra, hogy ezt a nemzetgyűlésen szóvá tegye és erőlyes formában felszólítsa a kormányt: adjon végre külpolitikai programot. Ezenfelül kijelölt is ekar indítani *Andrássy* Gyula gróf az ellenzék körében, hogy az aktuális politikai kérdéseket a házasbályok rendelkezésinkre adta eszközökkel lehetőleg állandóan felszínre tartják.

A nemzetgyűlés őrül munkarendjére vonatkozóan

eddig még nem történt döntés. Bizonyos, hogy a kormány a számára legnagyobb fontosságú három ügyet akarja összel elintézni: a közigazgatás és felsőház reformját és a házasbály szigorítottát. Noha egyelőre értesülésünk szerint a kormány álláspontja az, hogy a Tisza-féle 1913-as, vagy esetleg még szigorubb házasbályokat automatikusan a nemzetgyűlésnek országgyűléssé való átalakulásakor, vagyis a felsőház reformjának elintézőse és a kétkamaras rendszerre való áttérés után lépteti életbe, az Egységes Párt tagjai között mozgalom indult meg arra, hogy

legelőször a házasbályok revízióját vegyék elő,

mert a szigorított házasbályok mellett sokkal könnyebben és simábban lehet nagyleteltségű és valószínűen igen éles harcot provokáló javaslatokat elintézni.

Természetesen az Egységes Pártnak ezek a tagjai sincsenek kétségben afelől, hogy a házasbályok revíziójának keresztülvitele nem történhetik meg egyszerűen és a leghevesebb ellentállás nélkül, de ezt a nehézséget egy kitörészerű indítványal akarják megoldani, amelylyel a felsőházhoz idejétre a javaslatra korlátozzák.

A sajtóban már célszók törtétek erre a tervre és mi sem bizonyítja annak komolyságát jobban, mint hogy

ezeket a célszókot eddig nem cáfolták meg,

csak azt mondták rólnk illetékes helyen, hogy a házasbályok revíziója egyelőre a jövő kérdése. Ez a félécfolat tulajdonképpen nem jelent

Négyezerötszáz korona egy üveg víz

Berlin, augusztus 16.

Mikor az ember Bruckfaluán — Pestről jövet — négyezerötszáz koronát fizet egy pohár sörért, kecséri lesz a szája ize. Könyört, a brackfaluin, az abban születet, hogy ezer reist adjon egy szivarért, de mi, akik még izezhat fillért fizetünk néhány éve egy pohár sörért, az egykoronért annyi sört mérték a fülesparaharba, hogy attól be is rugtunk, nehezen eszünkünk arra, hogy ma egy pohár lötyvért négyezerötszáz koronát fizetünk. Ha valami újfajta pénzt számoznak meg ekkora számmal, ha másképp nevezik el ezt a sokszámszámjegyű eudlát, talán nem is bántana annyira, de átkel adunk a vendéglősnek abból a régi, művésziaraju, komoly ezkeronaszósból egyet, amely annak idején álmaink álma volt, s nem ériünk enyhülést, mikor a pincér öt darab szép, régi emléket visszaidőző ékszert és egy huszkoronát ad vizsára. Otthagyon nála borralválnak — és a pincér is ott hagyja. A borxaváló itti, ennél a sántésszámznál az az koronánál kezdődik.

Bécsben a hordár egy koronát kap, mikor a méltát a kocsiira vízi s a autó, amíg átmegey a Westbahnhofra huszeker koronát olvas le a taxaméter lapról (vissafelé való utban a dupláját szabta meg nem Bécs város kapitánya). A vasúti kocsin levő koromszámján pedig nevesit kell. *Egy üveg deszavíz négyezerötszáz korona.* Passauban ugy érzi magját az ember, mintha kalodából szabadult volna. A vasrácsot tal ezer koronát kér a hordár, míg a osomagot a vámaszátlára teszi, s a német hordár két márkát kap, amiért a vámaszátláról a vasúti kocsiha epleni a böröndöt.

Mikor elindultam, egy márkáért három koronát kellett fizetnem, mire Berlinbe értem, három koronáért másfél márkát adtak. Berlinben volt olyan nap, amikor tizezer magyar koronáért nyolcezerötszáz márkát olvastak le, s ha valaki megcsinálta volna azt a trefát, hogy pontosan ebben az időben valutáik magyar-német pénzrel, bármely összeget megdupláztatót volna. Berlinben négy napi költsékezés után egyszerű átváltással ugyanannyi márkám volt, mint elindulásomkor. Négy napig ingyen lektam.

Magyar-osztrák-német pénz hármasságának olyan kócska él ma Berlinben, hogy ettől a legjobban ember is megkábul. A régi, patinás, német üzleti higgadság teljesen megomlott. A német kereskedő egyszerűen nem teljesíti a márkában kötött üzletet. Egyoldalulag megszünteti a szerződést és nem szállít. Így van ez a filmlüzetekkel is. A magyar kereskedő lekötött bizonyos számú márkáért filmet, s megjelent Berlinben, hogy átvegye az árát, erre a német cég kijelenti, hogy az üzlet semmi. A filmet nem adja át, csak a dupla összegű márkáért.

Hosszu veszekedés, veszke menő írgalmas tárgyalás után megeregyeztünk jón létre, s a magyar kereskedő fizetni akar. Táviratoz hazra, hogy utaljanak át neki márkát. Vár két napig, nyolc napig, tíz napig, a Devizaközpontban minden csendes, a márka nem jön. A berlini piacon levő magyarok erre egymást kiscigitve valami összeget előteremtnek, de közben a márka újra zuhant, s a német — jorgal hivatkozva arra, hogy a nyolc nappal ezelőtt megkötött üzlet nem jött létre, mert a magyar fél nem fizetett azonnal, ahogyan a megállodás szolt, — újra semmisenek jelenti ki a vételi szerződést.

Berlini filmpiacon ebben a hónapban minden magyar filmpiacon — üs leegyet, sem német, sem más filmet nem vehetett. Az angolok csak Londonban, az amerikaiak doklában, a

dánok csak dán koronákban beszélnek, ezeket a számokat nem érdemes átszámítani... ennyi pénze ugy sincs senkinek.

A filmpiac bihetetlen érdekes tanulmány a magyar film nézőpontból. Berlin a világ legnagyobb, leglátogatottabb filmpiacon. Itt összpontosul a világ filmpiaconak a java, s itt vásárol egy egymástól a világ minden nemzetének kereskedője.

Hiba volna azt hinni, hogy Berlinbe mindenki annyi filmet hozhat be, amennyit akar, s olyant, amilyent akar. Szó sincs róla. A behozatal kontingentálva van, s minden nemzetiségű filmpiac megkapja azt a kontingenset a behozatalra, amennyit kiverekzik magának a szétosztásnál. Minden filmgyártó-trészt megkapta a maga kontingensét, csak a magyar filmpiacon nem képviselte senki. Ha véletlenül otthon liktető filmproduktió volna, ez évben Berlinben nem kerülhetett volna eladásra a gyártmány. Az a néhány ezer méter film, amely Budapestról Berlinbe került, nem számít, mert ezekre az illető kereskedők vásároltak készváz koronáért méterenként behozatali engedélyt, s ezt az összeget egyszerűen lehuzták a magyar film negatív eladás árából. Nem nehéz kiszámítani, hogy mit kapott a magyar filmlajdonos a negatívjáért.

A bomlott valuták országútnján elhull a legális kereskedő, s arat az utszéli betyár. Felbomlott a német pandentéria, a kényszerűség megromlott a reális kereskedelmet, s ebbe a lézágba beleekedett néhány olyan idegen kereskedő, aki nem csinál lelkiismereti kérdést abból, hogy eladjon olyan filmet, amely a legjobb esetben valahol a tengeren túl van, csak egy kopott bemutatópéldány fut Berlinben, de állóképek alapján elad olyan filmet is, amely soha sem készült el. *Am sem ritkaság, hogy két kereskedőnek adják el egy és ugyanazt a filmet, s eladnak „open mark” (szabad film) jelszóval olyan filmet, amelynek monopolisztikus tulajdonjogát már más vette meg.* Pörök halmaza kelekkezik, s bizony sovány vizgas a megcsalott kereskedőnek, hogy nyert püre van, — ha ezzel szemben a film az ellenfél kezében van.

A német filmlüzemek álláspontja érthető, ha a régi, szolid német kereskedelmi alappal nem is egyeztethető össze. A nagy filmproduktókat még készülsük alatt a költségvetés alapján előre elszokták adni. Így például, ha egy nagy film, költségvetése szerint huszmillió márkába fog kerülni, a különböző országokra szolt tulajdonjog ára előre megállapítható. Magyar kereskedő megveszi a magyar jogot mondjuk ötven márkáért méterenként. Elmegy Berlinbe a filmet, s most megtudja, hogy a film az leírányozott huszmillió márká helyett hetvenmillióba került. A filmet forgalombahozó cég egyszerűen törli a magyar üzletet, mert állítólag jogjogkorlat Berlinben, hogy a bíróság a bomlott valutarendszerre való hivatkozással nem kötelez a német céget olyan szerződés betartására, amely az ő hanyagi romlását idézi elő.

Magyar filmpiacon kereskedők és közönszók már meg is hirdették ottthon azokat a filmeket, amelyeket itt Berlinben még készülsük alatt kötöttek le, de ezek közül alig kerül hazra egy is, mert utólag olyan árat kérnek érte a németek hogy azt nem lehet megfizetni, vagy ami szintén nem ritkaság, semmiféle pénzért sem hajlandók eladni.

Ilyen filmpör ottthon Budapeston szintén elég lesz az idén. A márka zuhanása a dollárral szemben kívülről szörnyű katasztrófának látszik, s az államhitelesítés nézőpontjából az is. Az állami — főleg jóvátételi — kérdésben szintén olyan, amely éppen eléggé nyugtalanítják az antant bőleseit, de a magánüzleti forgalomban nem vált ki nagyobb bajokat. A német keres-

kedő vár, mérsékelten megy fölfelé kicsinyben eladásánál, de az áru zónát, nagyban nem adja ki a kezéből. Így van a filmnél is. A börze néha pánikszerű tombolással akar a márkától szabadulni, de ez a pánik soha sem ragad át a lakosságra, a kereskedelemre.

A rossz hatását a filmlüzetnél, sajnos mi, a pyenge valutájú országok megeregyük, a német filmpiacon levő amerikai, francia, angol, olasz filmeiket épp ugy nem vehetjük meg, mint a németeket s ha megvehetnők, nem tudjuk kifizetni, mert a magyar Devizaközpont megalkulása óta filmvásárlás céljaira egyetlen idegen valutát, vagy magyar pénzt nem engedtek ki az országból.

A berlini élet pillanattnyilag, nekünk magyaroknak, nem drága. Igen jelentősen érezhető ez a dohánnyárunknál. Igen jóminőségű szivar, kitűnő gyártmányokat, jól égo, könnyű fajtákat, tetszetős formákban és kiadós méretben árulnak öt-hat márkáért, söt három márkáért is jót adnak, cigarettát két-három márkáért valóban elsőrangú adnak azoh képest, hogy a szifonia itthon milyen. Az élelmickek legalább harmadik százalékkal olcsóbbak, mint nálunk, tartalmas, jó, bőséges és elegáns ebédet eszik az ember Kemánszky-nél százötven márkáért, s az ipareikkek köztudomás szerint jóval olcsóbbak, mint nálunk.

Egyetlen egy keserű vonása van Berlinnek, s ez a pincérorror. A berlini pincérek hatalmas szakszervezet — a berliniek szerint az egyetlen kommunista szervezet, a forgasztott árak után tíz százalékot szednek a vendégekől. Ezzel szemben indolensek, gorombák s valóságos terrorizálják a gazdájukat, aki mindent kénytelen eltárni, különben szájrájok a nemes társaság, s a vendégek, kávés, ha megfeszül, sem kap új személyzetet. A pincéreknek kívül a házmasterék és liftkezelők azok a derék férfiak, akik erős szervezeteik révén förtelmes terror alatt tartják Berlin.

Egy-egy pincér napi keresete forgalmasabb helyen a négy-ötezer márkát is elér.

A bomlott valuták országútnján elhull a tisztesség, s arat az utszéli betyárság.

Boross Mihály.

A valutaviszonyok késleltetik a telefonreformot

Hosszu idő óta napirinden szerepel a budapesti harmadik telefonközpont kérdése, amelynek mielőbbi felállításra végleges javítása a telefonteráziakon. Az új telefonközpont felállítás azonban mindenkor elősorban pénzkérdés volt, de ma különösen az. A postakincstárnak erre a célra már van egy megfelelő telke a Széna-téren. Ezen a telken akarják az új központot felállítani, amelynek terveit azonban még nincsenek kidolgozva. Csak olvben van meg az elhatározás, részleteivel azonban maga a kereskedelmi minisztérium illetékes osztálya sines tisztában.

A kereskedelmi minisztérium felszólítására a Magyar Mérnök- és Építészegyesület határozta el, hogy az új központ terveire pályázatot hirdet. Nagyon természetesen, hogy hosszú hónapok fognak elteleni, míg ezek a pályázatok beérkeznek, felülbírálják és így maga a minisztérium is arra van elkészítve, hogy a harmadik központ felállítására évek múltán következik be. De nem is foglalkozik ma a kormány komolyan ezzel a kérdéssel, mert az igazodó valutaviszonyok mellett konkrét költségvetést elkészíteni nem lehet.

Ugyanez a költségvetési zavar hátráltatja az automata telefonbeszélőkek bevezetését, söt az állítogal január 1-én életbe lépő ösöd beszelgetésenkénti díjazás ügye sines meg olyan stádiumban, hogy a közp. ügyben megválasztottak. A mai viszonyok mellett ugyanis a kereskedelmi kormány egyáltalában sines abban a helyzetben, hogy kiszámítsa a beszégetési díjazásnál az előfizetés alapját.

A vidéki telefonhálózat kibővítésén is dolgozik a kormány és nagyobbarányu

reorganizációs munkát viz keresztült. Így ezigdzerint két új postapülétt épült Nagykanizsán és Szombathelyen és mihelyt a pénzügyi viszonyok megengedjék, más vidéki városokban megtervezik a postahálózatot, amely részben a postavezérlérgazdagságnál.

KÖZGAZDASÁG

A jelzálogbankok és a régi jelzálogkölcsonök

Hire járt, hogy a háborúelőtti jelzálogfedezet tartozások visszafizetése tekintetben valamely kormányzatalkérés készült. Ebben az ügyben dr. Ferenczi Lajos, a Magyar Jelzálog hitelbank ügyvezető igazgatója a következőket mondta:

— Nem hiszem, hogy ilyafajta kormányintézkedés adatek ki, annál kevésbé, mert hiszen a kivételesen hatalmas alapú rendelték kiadásai már megszűnt. Törvényhozás intézkedés ilyen értelemben a nemzetgyűlés összehívására folytán kevés reményűl kecseslet. Hogy azonban egy intézkedés jogosult volna, az eüctem nem kétséges. Kétségtelen anomália ugyanis az, hogy a jelzálogos adósk a mai papirkoronákban fizetik vissza régi, aranyban felvett tartozásukat, úgy hogy azok az intézetek, amelyek frankról vagy aranyvalutáról szolt obligációkat bocsátottak ki, ennek következtében igen nehéz szitatóba jutotak. Ezek az intézetek és bankok jogral rendelik, hogy a jelzálogos és községi kölcsönök nem lesznek visszafizetők a mai papirkoronákban. Szó van esetleg arról, hogy a hitellezők javára egy moratórium rendelkeztek el, ami lehetővé tenné azt, hogy a hitellezők ne legyenek kötelesek mai koronákban követeléseiket elfogadni. Voltaképpen azok, akik régebben kölcsönt vettek fel és ma fizetik vissza, a legnagyobb hadigazdaggok, mert ök élveztek a korona leromlásának összes előnyét. Az állam az adóztatás politikájánál nem szabad, hogy megterjedezzek ezekről a körülményekről, annál is inkább, mert módjában volna az államnak kiscigiteni azokat az intézményeket, amelyek ép a zálogveleléből kifolyólag és a külföldi kötelezettségek révén kerültek közimertem nehéz helyzetbe.

A Kartonyomó Ipar Részvénytársaság tőkeaszaporítása. A Kartonyomó Ipar Részvénytársaság alapitókialt 75.000 részvény kibocsátása 15 millióról 30 millióra emelte. Az összes új részvényekre a részvényeseknek 1300 korona áron elővétel joguk van.

A Magyar Rugyagytársaság Rt. tőkeaszaporítása. A Magyar Rugyagytársaság Rt. augusztus 31-ére rendkívüli közgyűlést hívott egybe, melynek napirendjén az alapitókialt 30.000.000 koronáról 80.000.000 koronára való felemelés szerepel.

ABorgiák hatalma
szenczosi történelmi dráma a repulansse idejéből, előadókialt, ízeve Széna téren, a világ legnagyobb filmüdvizálva a főszerepben, 10.000 szereplő eredeti vatikáni életelek

Tragikus éjszaka
Ausztriai dráma, 5-6 óra, a főszerepben Lydia Salománova
Előadások kezdete 1/8 és 1/10 órákor

PARKMOZI
A VÁROSMAJORBAN
A Retek-utcaiban, a Trombitás-utv. vill. megállónál

A kis haszontalan
Amerikai történet 5 felvonásban a főszerepben Mary Osborne, Uilana

Az amazon
Hans Herbert Elich, Hunsch, Marzall című regénye filmen 5 felvonásban. A főszerepben Eva May, filme rendezte Joe May
Előadások kezdete 1/8 és 1/10 órákor

Szomaház István távollétében a szerkesztésért felel:
Dr. ELEK HUGÓ
Társaszerkesztők:
Dr. ELEK HUGÓ és PAJOK MATTYÁS